प्रियम्वदात्प्राप्तमथोप्रियार्हः प्रायुङ्क्तराजस्वधि सर्गः ७
राजस्वनुः। गान्धर्व्वमस्त्रं कुसुमास्त्रकान्तिः प्रस्वा
पनं स्वप्ननिवृत्तलौल्यः॥ ६१॥ ततोधनुः कर्षणमूढ
हस्तमेकांसपर्य्यस्तशिरस्त्र जालं। तस्थौ ध्वजस्तम्भ
निषण्णदेहं निद्राविधेयं नरदेव सैन्यं॥ ६२॥

प्रियम्वदादिति। अथानन्तरमधिराजस्य रघोः सूनु
रजोराजसु गन्धर्व्वोदेवता यस्य तदस्त्रं प्रायुङ्क प्रयुक्तवान् किं॰
अधि प्रियस्या र्हायोग्यः पुं किं॰ अं कुसुमास्त्रः कामदेव कान्तः
सुन्दरः पुं किं॰ अं स्वप्ने निद्रायां निवृत्तं लौल्यं चपलत्वं
यस्य सः जागरूकः किं॰ अं प्रस्वापयति निद्रां ददाति तत् पुं
किं॰ अस्त्रम् प्रियम्वदाख्यात् गन्धर्व्वराजपुत्रात्प्राप्तं ॥ ६१॥ तत
इति। ततस्तदनन्तरं नरदेवानां राज्ञां सैन्यं तस्थौ स्थितं किं॰
सैन्यं धनुषः कर्षणे मूढा निश्चला हस्ता यस्य तत् पुं किं॰ नर
एकस्मिन्नंसेस्कन्धे पर्य्यस्तं स्थापितं शिरस्त्राणामुष्णीषाणां जालं
समूहोयस्य तत् पुं किं॰ नं ध्वजानां स्तम्भेषु दण्डेषु निषण्णा
स्थिता देहायस्य तत् पुं किं॰ नरं निद्राया विधेयमधीनम्॥ ६२॥